

Galaten 5:16

“en ik zeg: ‘Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheden van het vlees niet’”

1 de vrucht van de Geest

2 de werken van het vlees

3 de strijd tussen Geest en vlees

Gemeente,

Wat een rijkdom is vanmorgen aan de tafel betekend en verzegeld. Vrede met God door het geloof in Jezus Christus. En door dat geloof in Christus niet alleen vrede met God, maar ook aangenomen tot kind van God. God als Vader gekregen. Die voedt en verzorgt, spijzigt en laaft tot in het eeuwige leven. Want indien wij kinderen zijn zo zijn wij ook erfgenamen. Erfgenamen van de eeuwige heerlijkheid, de erfenis. En daarvan is de Heilige Geest het geschenk. Zegel, onderpand, eersteling. En dat zijn eeuwige, onwankelbare dingen. Daar komt de Vader nooit meer op terug. Die erfenis worden we nooit meer uit geschraapt. En de heilige Geest wordt nooit, nooit meer weggenomen. Dat is en blijft eeuwig vast. Toen dat vanmorgen tot ons doordrong aan de tafel kon het ons duizelen. Zulke vergezichten, zulke zekerheden. Vrij van de vloek, vrij van Gods toorn, niet meer onder de wet, eens en voor eeuwig vrij. En dat voor mij. Zondaar, schuldige, vijand in mezelf.

Nu heeft Paulus in de Galatenbrief op één gevaar gewezen tot nu toe. Het gevaar om die vrijheid te verliezen. Die zekerheid kwijt te raken. Door in de werken der wet verstrikt te raken. Je zekerheid toch weer af te laten hangen van wat je ervan terechtbrengt en hoe het gaat. Alsof we toch in elk geval in aanmerking moeten komen voor zulk een heil. Alsof onze zekerheid afhangt van de vruchten die we voortbrengen. En dan krijgen we soms een goed gevoel, als het aardig leek te gaan, voor onze inschatting althans, of we raken van slag en worden onzeker, of we worden moedeloos en wanhopig. Het gevaar dat je doet alsof je nog onder de wet bent, dat je je geloof en zekerheid af laat hangen van wat je ervan terechtbrengt. En het heldere water uit de Bron Christus wordt vervuild en troebel.

Maar nu handelt Paulus over een tweede gevaar. Namelijk, vers 13, om die vrijheid te gebruiken, misbruiken als een oorzaak voor het vlees. Die vrijheid van de vloek der wet, die vrijheid van dat onzekere, wisselende van het steunen op de werken der wet, dat je die vrijheid

misbruikt. Namelijk als oorzaak, uitvalsbasis voor het vlees. En dat is ook een gevaar. Lukt het de duivel niet op de ene manier, dan probeert hij wel een andere. Namelijk dat de vrijheid van de wet, dat het geloof in Christus gaat dienen om het niet zo nauw te nemen. Om het vlees wat zijn gang te laten gaan. Want het zit hem er toch niet in, en je moet niet zo strak denken en je moet niet wettisch zijn. Dat is misbruik!

En daarom zegt Paulus in Galaten 5:16: "Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheden van het vlees niet". Want het geloof in Christus is er niet om de zonde wat ruimte te geven, maar juist te kunnen bestrijden. Niet om de zonde wat minder zwaar aan te tillen, maar juist om er een hekel aan te krijgen. Het geloof in Christus is er juist om echt geheiligd te kunnen leven. Daarom: wandelt door de Geest.

1 de Geest en de vrucht

Als we zien naar vers 25 dan zien wij dat er twee uitdrukkingen zijn in dit verband: door de Geest leven, en door de Geest wandelen. Door de Geest leven dat is: steunen op Christus. Verslagen door de wet, vluchten tot het volbrachte werk van Jezus. De voorbereidingsdienst. Door de Geest wandelen dat is vrucht voortbrengen. En daar roept onze tekst toe op om dat voortdurend, altijd maar weer te doen. Vrucht voortbrengen. En vers 22 geeft aan wat die vrucht is.

Liefde. Tot God en tot anderen. Liefde in de zin van: het goede voor een elkaar zoeken. Daar wat voor over hebben. Je laat je leuke plan schieten om te collecteren voor een goed doel.

Blijdschap. Vreugde in God en in Zijn gemeenschap. En die is er als je in Zijn wegen wandelt. Naar Zijn wil vraagt.

Vrede: met God, en met elkaar. In goede verbondenheid met elkaar leven: dat je je plek weet: als vrouw tov je man, als man tov je vrouw, als kind naar je ouders, ouders naar je kinderen, burgers tov politie, leerling tov de leraar en andersom.

Lankmoedigheid: je kunt verdragen als je tekort gedaan wordt. Je valt niet uit, maar kunt het hebben en blijft het goede zoeken voor die ander.

Goedertierenheid: betekent hier dat je van nut wilt zijn, dienstbaar wilt zijn voor Gods rijk, voor anderen. Je gaven besteden voor Gods rijk.

Goedheid: dat je naar Gods wet wilt leven. Goed is niet wat goed voelt, maar wat God goed noemt.

Trouw: ook al kost het je wat toch trouw blijven in je huwelijk, aan de

gemeente, aan je gezin. Niet weglopen omdat dat makkelijker is.

Zachtmoedigheid: dat je weet dat het God is Die de weg met je leven gaat. En dat geeft rust en overgave.

Matigheid: zelfbeheersing. Geen overdaad zoeken van eten, geld, enz.

Zelfbeheersing: als de auto voor me het groene stoplicht niet ziet en blijft staan, niet gelijk toeteren en schelden: zelfbeheersing.

Hebben we daar niet meer van nodig? Zijn we daar niet om verlegen? Moeten we daar niet van zeggen: niet dat ik al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar..... Dat dat meer en meer in mijn leven zal komen en blijven. Wandelen door de Geest.

Wandelt door de Geest. Wandelen, daar zit iets in van marcheren. Als ieder wandelt door de Geest dan gaat heel de gemeente heel het gezin, in het gelid. Niet door elkaar heen, tegen elkaar aan, elkaar verdringend, maar ieder op zijn plekje. Wandelt door de Geest. Eén van de Erskines gebruikt hiervoor het beeld van de passer. Zo'n ding om cirkels te tekenen. Zo'n passer heeft twee benen. Eén been zet je vast in het midden. En het andere daarmee draai je de cirkel rond. Maar als dat ene been niet vast staat in het midden, maar verschuift, dan wordt die cirkel niks, dan schiet dat andere been uit. Leven door de Geest is het been dat vast moet staan. Vast staan in Christus. In de overgave aan Hem. In het overdragen van de vloek der wet aan Hem. En hoe vaster je daarin staat, hoe beter die wandel door de Geest zal zijn, hoe krachtiger, hoe liefdevoller. Maar als je niet vast staat in Christus, dan wordt het wandelen door de Geest ook niks. Leef door de Geest: dagelijks vluchten tot Christus, dagelijks je onmacht beseffen, de onmogelijkheid om de wet te kunnen volbrengen en vluchten tot Jezus. En daardoor zul je wandelen door de Geest, zal de vrucht de Geest groeien in je leven.

2 het vlees en de werken

En volbrengt de begeerlijkheden van het vlees niet. Daar moeten we even goed naar kijken. Volbrengt de begeerlijkheden van het vlees niet. Dwz. Ze zijn er dus wel. Die begeerlijkheden van het vlees. Die kiemen, die zaadjes, die korreltjes buskruit. Ons vlees zit er vol mee. Maar volbrengt die begeerlijkheden niet. Laat die zaadjes niet ontkiemen, laat dat buskruit niet ontvlammen. Laat het niet tot gedachten en fantasien worden, laat het niet tot daden komen. Volbrengt die begeerlijkheden niet.

Vers 19-21 noemt ze: de werken van het vlees. Als die begeerlijkheden ontkiemen en een plant worden, als die korrels buskruit in brand schieten, dan worden het werken van het vlees. Dan wordt het overspel, hoererij, onreinheid en ontucht. Op sexueel gebied worden het gedachten of daden die leiden tot zelfbevrediging, tot fantasien met een ander dan je eigen vrouw. Dan wordt het afgoderij: iets waar je je hart op zet, waar je alles voor opzij zet, geen aandacht voor anderen, alles gaat op aan je favoriete bezigheid. Naastenhulp, vrijwilligerswerk, stille tijd, het wordt allemaal weggedrongen erdoor. Dan wordt het venijngeving, vijandschappen, twisten: ruzie, want je wil niet van je strepen af en niet toegeven. Dan wordt het afgunstigheid: gericht op eigen eer en eigen roem, het gaat om mijn topositie en ik moet de beste zijn en ze moeten mij goed vinden. Dan wordt het tot toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord: drift en woede. Ik scheld iemand uit, ik val tegen iemand uit. Dan wordt het dronkenschap: en ik word loslippig en praat wat schuin en doe overal lollig over., zelf over sterven bijv. en brasserijen: onmatigheid. Je houd geen maat. Werken van het vlees. In plaats van dat leger dat marcheert krijg je dan een koppel eenden die op brood afstuift: allemaal naar een punt en elkaar wegdringend en opzij duwend.

Wat valt op? Nou, dat dit de ingrediënten zijn van heel wat films, dvd's en series. Een programmamaker heeft eens gezegd: kijk, we kunnen wel series uitzenden met vrucht van de Geest erin, maar daar kijkt niemand naar. Die trekken geen publiek, ook geen christelijk publiek. Hoe meer werken van het vlees erin zitten hoe hogere kijk- of verkoopcijfers. Kijk, dan kun je verschil maken tussen een krant en documentaire waarin deze dingen genoemd worden omdat ze helaas gebeuren in de wereld. Deze dingen komen voor en zijn in het nieuws. Worden ook in de Bijbel genoemd. Daar neem je tot op zekere hoogte kennis van. Maar iets anders is dat ze worden beschreven of gespeeld voor amusement. Voor het plezier. Een dvd of film of serie met erotiek, met eerezucht, met drift, met schelden, met ruzie en vechten, om te amuseren, om van te genieten. Of om te lachen en aan te moedigen. Avondmaalganger, belijdend lid, gedoopte: kan dat? Van de werken van het vlees genieten en om lachen. Werken van het vlees: die de Heere zo'n verdriet doen! Die de HEERE op Zijn hart trappen en krenken. Werken van het vlees, die Jezus hebben laten bloeden aan het kruis. Hamers zijn die Hem spijkerden, slagen die Hem sloegen op de kroon.

Avondmaalganger, en jij geniet ervan? Zit ernaar te kijken? Je geniet van de martelwerktuigen van de Heere Jezus. Je zat vanmorgen aan Zijn tafel Jezus bloed en lichaam ontvangen, en zaterdagavond of nog eerder geniet je van de martelwerktuigen die Zijn lichaam en bloed vergoten hebben. En Jezus kijkt je aan en zegt: geniet jij van wat Mij het lichaam en bloed gekost heeft? Belijdend lid, gedoopte: kan dat? Nee toch!

Daarom: houd je ver van de werken van het vlees. Want, en dat is de 2^e reden, dat is water bij de zaadjes en dat is vuur bij de korrels buskruit. En er over praten of er midden gaan staan is ook water bij de zaadjes en vuur bij de korreltjes. Toch? Dat weet elke man en jongen heel goed. Als je kijkt naar erotische beelden, of daarover praat of er tussenin gaat staan op een plek waar je weet dat zulke meiden zijn, dat is vuur dat je gedachten aan de gang brengt. Zou dat niet evenzeer gelden voor afgoderij, eigen eer, drift en onmatigheid. Ernaar kijken, naar beelden van mensen die alleen maar gaan voor meer en hoger, naar mensen die alleen gaan voor het kampioenschap, naar vechtpartijen en overdadig leven, als je erover praten, er midden in gaan staan is water bij de zaadjes van je begeerlijkheden die ontkiemen tot gedachten, is vuur bij de korreltjes van begeerlijkheden die ontvlammen. Het is echt wel te begrijpen dat je gefilterd internet hebt en geen tv in huis. Echt wel. Wees er maar eerlijk en oprecht voor de HEERE!

Volbrengt de begeerlijkheden van het vlees niet! De kiemen zitten in ons aller hart. De zaadjes, de korreltjes buskruit. Er hoeft maar dít te gebeuren of het ontvlamt en vult je gedachten. De één is nog gevoeliger hiervoor, de ander daarvoor, maar de kiemen en korreltjes zitten er. Hoe vaak gebeurt het niet? Staan je gedachten weer in brand. Vullen zich met een werk van het vlees. Hebben we het niet nodig deze oproep? Zijn wij niet verlegen om genade? Heere, verlos me ervan? Heere, red mij ervan?

3 de strijd tussen Geest en vlees

Die twee staan tegen over elkaar. (vs 17). Wandelt door de Geest. Want je mag onze tekst zo lezen: wandelt door de Geest opdat gij de begeerlijkheden van het vlees niet volbrengen zult. Dat is heel inhoudsvol. Dat betekent dat het leven en wandelen door de Geest het middel is om de begeerlijkheden van het vlees te doden. Dat kan dus alleen vanuit de verbondenheid met Christus. Anders is het een

uitzichtsloze strijd. Wie wil strijden tegen de begeerlijkheden van het vlees moet eerst in Christus zijn. Alle andere strijd is hopeloos. Alle te lijf gaan van de begeerlijkheden van het vlees op zich is onbegonnen werk. Dan is het hozen in een lek schip dat de verkeerde kant opvaart. Dan kun je werk houden met hozen en dan hier dan hier wat water weghalen, maar het schip vaart de verkeerde kant op. Dus je komt toch niet waar je wezen moet. De begeerlijkheden van het vlees zijn niet het eigenlijke probleem. Dat is dat mijn levensschip de verkeerde kant opvaart. En dat moet eerst op orde komen. Bekering. Geloof. Al mijn hozen heeft geen zin. Al zou het me lukken dan nog vaar ik regelrecht het verderf tegemoet. In het schip 'eigen hulp', 'werken der wet'. Steeds verder van God vandaan.

Het eerste wat me te doen staat is: vluchten tot Christus. Als goddeloze. Als hulpeloze. Als mens die de verkeerde kant opvaart. Zelfs met mijn zogenaamd beste bedoelingen. De werken der wet opgeven en rusten op Christus werk. Niet eerst zelf mijn schip wat droger en mooier maken, maar het laten omkeren door Christus. En zo leven door de Geest en wandelen door de Geest. Je daarin oefenen: de twee benen van die passer: dat ene been in Christus en Zijn volbrachte werk. Over Hem lezend. Avondmaalganger, belijdend lid, verdiep u in Christus. Zijn vernedering en verhoging, Zijn Godheid en Zijn mensheid, Zijn ambten van Profeet Priester en Koning. In stille tijd. Gedenken en geloven, dagelijks weer. Niet alleen aan de avondmaalstafel, maar elke dag. En je oefenen in het wandelen door de Geest. Daarover lezen. In de Bijbel, over mensen als Abraham, Elia, Daniel, Paulus. Bijbelstudies. Of bijvoorbeeld lezen over mensen uit de zendingsgeschiedenis, of kerkgeschiedenis. Hudson Taylor, William Carey, Luther, Calvin, Bunyan. Voorbeelden van de vrucht van de Geest. Waarom niet elke zondag 10 of 20 bladzijden gelezen in een goed boek? Oefenen in het wandelen door de Geest. En je zult het merken, dan verstikt het de begeerlijkheden van het vlees. Het is water op de korreltjes buskruit. De wandel door de Geest verstikt de begeerlijkheden van het vlees. Je krijgt minder zin in die werken van het vlees. Het trekt je niet meer van binnen uit, die dvd's en films en programma's en tijdschriften. Je ziet en voelt er het Godonterende van en het lege en arme en je denkt maar: och al die mensen ze zijn op weg naar de eeuwige vloek, wat een medelijden en triestheid kun je dan voelen. De wandel door de Geest verstikt de begeerlijkheden van het vlees.

Maar ook andersom: de begeerlijkheden van het vlees verstikken de wandel door de Geest. Erskine zegt: gebed en meditatie verstikken de begeerlijkheden of de begeerlijkheden verstikken het gebed en de meditatie.

En wat merk je dan ook wel eens? Als je je hebt laten gaan in kijken naar werken van het vlees? Dan verstikken de werken van het vlees de wandel door de Geest. Je hebt geen zin om te bidden die avond, geen behoefte om Bijbel te lezen, je wil echt niet lezen over kerkgeschiedenis, of over verzoening of rechtvaardiging, het trekt je niet. In het ergste geval geen behoefte om naar de kerk te gaan. En ja, je hebt wel wat: het is moeilijk, het boeit me niet, ik ben niet zo'n lezer, dus daarom begin ik er maar niet aan. Maar.....is er niet een diepere oorzaak? De werken van het vlees verstikken de wandel door de Geest. Is dat geen signaal? Geen alarm? Bekeert u. Keer weder.

Want de Geest staat tegenover het vlees en het vlees staat tegenover de Geest. Als soldaten, vijanden tegenover elkaar. Ze onschuldig is dat niet, die werken van het vlees: het zijn soldaten die de wandel door de Geest willen doden, uitroeien. Zodat gij niet doet wat gij wilt. Ten diepste wil ik leven door de Geest, wandelen door de Geest. Maar ik doe niet wat ik wil. Helaas, wat een verdriet, smart, geestelijke pijn: ik doe niet wat ik wil, en het kwade dat ik niet wil doe ik wel. In mijn gedachten en fantasien en opwellingen. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods. Maar God zij dank die ons de overwinning geeft in Christus Jezus.

Daar komt het op aan. Het gaat niet om kleine dingen. Want de werken van het vlees daarvan geldt: dat wie zulke dingen doen het koninkrijk Gods niet beerven zullen. Wie er niet in valt, maar ze doet, erin leeft, er mee in zijn element is, ze vast wil houden. Want hoe zullen we aan de hemelpoort komen?

Als het meisje met haar poes of die jongen met zijn hond? Ze gingen allebei naar een mooi paleis waar een bordje stond: verboden voor huisdieren. Eerst kwam dat meisje met haar poesje, een klein poesje in haar armen bij de ingang. Ze wilde naar binnen. Maar meisje heb je het bord niet gezien: verboden voor huisdieren? Ja, maar mag dit poesje dan niet mee, zo lief en het is maar klein. Nee, echt niet. Nou, zei ze, dan hoef ik niet naar binnen, dan blijf ik met mijn poesje wel buiten, ga wel terug. Komen we zo aan de hemelpoort? Verboden voor de werken van het vlees. Onze begeerlijkheden van het vlees zijn ons zo lief als een poesje. We houden het poesje vast en willen wel buiten blijven.

Of komen we als die jongen achtervolgt door een wilde hond. Die jongen wil naar binnen en zegt: doe gauw de deur dicht. En de hond kwam en bleef buiten. En de jongen kon naar binnen. Zonder die hond. Is de begeerlijkheid van het vlees als een hond die ons achtervolgt geworden? En aankomend bij de hemelpoort mogen wij ingaan en de begeerlijkheden blijven buiten. Eindelijk, voor altijd. Nooit geen last meer van.

Amen